

פרשת וארא

יַיִט אֶהְרֶן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מַצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרָדַע וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם (ח, ב)

יַיִט אֶהְרֶן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מַצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרָדַע וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם (שמות ח, ב)

ואפשר לדרוש מדוע נקט הכתוב לשון "ותעל" ובלשון יחיד בכמה תירוצים:
 א. אפשר לכוון לדעת פירושו של רש"י שרק צפרדע אחת עלתה מן היאור וכשהיו מכים אותה היו יוצאות ממנה צפרדעים, וכיוון שבפועל מן היאור עלתה רק צפרדע אחת נאמר בלשון יחיד.
 ב. עוד פירוש הוא שהצפרדעים היו כל כך מאוחדות יחדיו ומסורות להקב"ה שנאמר עליהן בלשון יחיד (כמו שנאמר על בני"י בלשון יחיד: (שמות יט, ב) "יִחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל בְּגַד הָקֶרֶת"). את התיאור על מסירות הנפש של הצפרדעים אפשר למצוא בפירוש הזהר הנגלה שתיאר כי כל הצפרדעים היו מוסרות את נפשן באש בתנוריהם של המצרים, היו מהלכות שם ונשארות חיות, נכנסות לפת שבתנור, וכשהמצרים אכלו את הפת הצפרדעים קרקרו בבטנם וזעו שם עד שהמצרים מתו.
 ג. ואפשר לומר לפי הפשט שהצפרדע עלתה בקפיצה מן היאור וכיסתה את כל ארץ מצרים וגרמה למצרים פחד. ולא מצאתי ביסוס לדעה זו.

יַיִט אֶהְרֶן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מַצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרָדַע וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם (שמות ח, ב)

לומר לנו שהצפרדעים הגיעו מן היאור, שהמצרים האמינו בו כאל ומה הייתה בושתם כשהצפרדעים יצאו מתוך ה"אל" שלהם (וכן מצאתי דעה זו ב"כלי יקר").

יַיִט אֶהְרֶן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מַצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרָדַע וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם (שמות ח, ב)

נראה לי כי אפשר לקחת את פסוק זה כמשל לחייבו;
 "יַיִט אֶהְרֶן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מַצְרַיִם" - אתה לא יכול לעשות כלום לפני שהקב"ה מוציא אותך מהמים המצרים עליך (מלשון מצור) בתור עובר, עד שהוא עוזר לך ואתה יוצא לאוויר העולם וניתנת לך אפשרות למצות את עצמך.
 "וַתַּעַל הַצַּפְרָדַע" - אתה לא יכול על ההתחלה להצליח בכל מה שאתה רוצה, בשביל להגיע למטרה שלך אתה צריך להשקיע, לעבוד על המידות, לעלות בקדושה, ורק אז נאמר:
 "וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם" - רק אז תצליח "לכסות את הארץ", לכסות כמה שיותר ממה שאתה יכול לעשות ולהצליח להגיע לדרגות שלא היית יכול להגיע אליהם בלי לעבוד על היסודות - אי אפשר להיות למעלה בלי לעלות

מקור: חידושים שחידשתי בעזרת השי"ת.